

διδόμενον πρὸς τὸν γαμβρὸν τίμημα πρὸς ἐξαγορὰν τῆς συγκαταθέσεώς του εἰς τὸν γάμον, ὅσας ἢ νύμφη ἐμειονέκτει τοῦ γαμβροῦ, λόγῳ ἡλικίας, ἢ ἐμφανίσεως, ἢ μορφώσεως, ἢ καὶ κοινωνικῆς τάξεως. Ἀντιστοίχως ὑπῆρχε καὶ τὸ νυμφίκι. Τὸ γαμβρίκι ἦτο θεσμὸς παρεμφερῆς πρὸς τὸ ἀλλαχοῦ ἰσχυρὸν παλληκαριάτικο.

1045

1869. Κανονισμός, ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου, τῆς Δημογεροντίας Καλύμνου, ἀναλύεται διὰ μακρῶν, ἐν 367, σ. 182–189, ὅπου τονίζεται ἡ δημοκρατικότης τῶν διατάξεών του.

1046

1871. Γραπτὰ ἔθιμα Ἀστυπάλαιας,

συνταχθέντα ἐν συνελεύσει τῶν Δημογερόντων, τῶν Προκρίτων καὶ τοῦ Κλήρου, καταχωρισμένα ἐν τῷ Κώδικι τῆς Μητροπόλεως, ἐν 250 καὶ ἐν 251.

«Α) Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ ἐνὸς μέλους τοῦ ἀνδρογύνου ἄνευ κληρονόμου κατιόντος, ὅλα τὰ κινητὰ ἢ ἀκίνητα πράγματα ἢ χρήματα, ὅσα ὁ ἀποθανὼν ἔλαβεν ὡς προῖκα, ἐπιστρέφονται, ἄνευ ἐξαιρέσεως τινός, εἰς τοὺς προικίσαντας αὐτά, ἢ, ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, εἰς τὰ τέκνα των, σύμφωνα μὲ τὸν παλαιὸν λόγον : «τὸ γονικὸν εἰς τὸ γονικόν».

Β) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἀποβιώσει τὸ ἐν μέλος τοῦ ἀνδρογύνου καὶ ἤθελεν ἐγκαταλείπει ἐν ἡ πλειότερα τέκνα, τότε τὸ ἐπιζῆσαν μέλος, ὡς φυσικὸς κηδεμὼν τῶν ὁρφανῶν, ὀφείλει νὰ συγκαλέσῃ ὡς τάχιον, οἰκογενειακὸν συμβούλιον μεταξὺ τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν τῶν ὁρφανῶν, διὰ νὰ προσδιορίσουν ἀπὸ κοινοῦ τοὺς κηδεμόνας τῶν ὁρφανῶν.

Γ) Πρώτιστον χρέος τῶν κηδεμόνων ὑπάρχει νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ὑπαρξιν τῶν ὁρφανῶν, συνάμα δὲ καὶ τὴν καλὴν ἀνατροφὴν αὐτῶν.

Καὶ ἐὰν μὲν τὰ ὁρφανὰ δύνανται νὰ ἀπολαμβάνωσιν τὴν ἀπαιτουμένην περιθάλψιν καὶ ἐπιμέλειαν παρὰ τῷ ἐπιζῶντι γεννήτορί των, θέλουσι μείνει παρ' αὐτῷ, κατὰ προτίμησιν. Ἐὰν δὲ τὰ ὁρφανὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀπολαμβάνωσι τὰς ἀπαιτουμένας περιθάλψεις, ἢ ἐὰν ἡ ὑπαρξὶς των δὲν εἶναι ἐξησφαλισμένη παρὰ τῷ ἐπιζῶντι γεννήτορί των, τότε οἱ κηδεμόνες ὀφείλουσι νὰ ἐμπιστευθῶσι τὴν ἀνατροφὴν των εἰς ἐκεῖνον ἐκ τῶν πλησιεστάτων συγγενῶν των, ὅστις παρέχει πλήρη ἐμπιστοσύνην διὰ τὴν καλὴν ἀνατροφὴν καὶ ἀπαιτουμένην περιποίησιν τῶν ὁρφανῶν.

Δ) Ἄμα ἐξασφαλισθῶσι τὰ τῆς ἀνατροφῆς τῶν ὁρφανῶν, οἱ κηδεμόνες ὀφείλουσι νὰ ἐξετάσωσι καὶ τὰ τῆς περιουσίας αὐτῶν καὶ ἀφ' οὗ προσδιορίσωσι τὰ πρὸς συντήρησιν καὶ διατήρησιν αὐτῶν ἀπαιτούμενα ἔξοδα, ἐὰν μὲν ἡ περιουσία τοῦ ἀποθανόντος γεννήτορός των φέρῃ εἰσόδημα πλειότερον τῶν ὅσων ἀπαιτοῦνται εἰς τὴν διατήρησιν αὐτῶν, τότε τὸ περισσεύμα τοῦτο θέλει παραδίδεται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον τῆς Νήσου μας, διὰ νὰ διαχειρίζηται ἐν γνώσει τῶν κηδεμόνων, ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτρόπων, πρὸς ὄφελος τῶν ὁρφανῶν, τὸ δὲ περισσεύμα τοῦτο ἀνήκει εἰς τὰ ὁρφανὰ ὁμοῦ μὲ τὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος γεννήτορός των, ἐὰν αὐτὰ ζήσωσιν. Ἐὰν ὁμως ἤθελον ἀποθάνει, ἢ περιουσία μεταβαίνει, ὡς εἴρηται, ἐκεῖθεν ὅθεν ἐδόθη, τὸ δὲ περισσεύμα λαμβάνει αὐτοδικαίως ὁ ἐπιζῶν γεννήτωρ αὐτῶν, ὡς κληρονομίαν ἀπὸ τὰ τέκνα του. Ἐὰν δὲ τούραντίον τὸ εἰσό-

